

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **H. T. C.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

zastoupeného JUDr. Zdeňkem Veberem, advokátem
sídlem Purkyňova 10, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2023, č. j. OAM-828/LE-BA01-HA13-2023, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 30. 8. 2023 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany na

podkladě žádosti žalobce ve smyslu § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

2. Žalobce se domnívá, že byl v předcházejícím řízení jako jeho účastník zkrácen na svých právech. Zdůraznil, že opakovanou žádost o mezinárodní ochranu podal proto, že v ČR chce nadále zůstat z důvodu založení nové rodiny. Nepřiznání mezinárodní ochrany znamená roztržení partnerského vztahu a negativní dopad na nezletilé dítě.
3. Žalobce dále uvedl, že se do země původu nemůže vrátit z důvodu svého náboženského přesvědčení, neboť vyznává Falun Gong, který není ve Vietnamu uznáván a toto hnutí je potlačováno státními orgány. Žalovaný vedl řízení nedbale a formálně, nedostatečně zjistil skutkový stav a zjištěné skutečnosti vyložil tendenčně.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Odkázal na obsah spisového materiálu a dále uvedl, že žalobce ani v rámci prvního řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v přezkoumávaném řízení neuvedl, že by vyznával Falun Gong, naopak, vždy tvrdil, že je bez náboženského vyznání. Připomněl dále judikaturu správních soudů týkající se posouzení otázky rodinného života žalobce v ČR ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 8. 9. 2017 požádal o udělení mezinárodní ochrany; jako důvod uvedl, že v ČR pobýval již od roku 2008 na základě víza za účelem podnikání, které mu bylo ukončeno v roce 2017, čímž pozbyl titul k legálnímu pobytu. Uvedl dále, že je bez náboženského vyznání, ve Vietnamu má manželku, se kterou se chce rozvést. Do Vietnamu se nechce vrátit, je to komunistická země. Nemá tam žádné rodinné zázemí. Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 12. 2017 nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena. Žaloba podaná žalobcem proti citovanému rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 3. 2018, č. j. 60 Az 3/2018-31. Kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku pak byla odmítnuta usnesením NSS ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 Azs 162/2018-24.
6. Dne 19. 6. 2023 podal žalobce opětovně žádost o mezinárodní ochranu, a to poté, co byl zajištěn Policií ČR za účelem správního vyhoštění, když byl dne 12. 6. 2023 kontrolován policií a bylo zjištěno, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění.
7. V rámci poskytnutí údajů k důvodům své žádosti uvedl, že nemá žádné náboženské přesvědčení a důvodem žádosti je, že v ČR podniká spoustu let, ČR považuje za svůj domov, s manželkou není v kontaktu a nemá důvod se vrátit do Vietnamu.
8. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 14. 6. 2023.
9. Dne 16. 8. 2023 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán zjistil, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je opakovanou, provedl tedy srovnání tvrzení v nynější a v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a dospěl k závěru, že žalobce uvádí nyní uvádí zela shodné důvody, pro které odmítá návrat do vlasti. Zároveň žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které nebyly bez zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení a které svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z azylově relevantních důvodů nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Zároveň uzavřel, že od doby, co byla meritorně posuzována

předchozí žádost žalobce, nedošlo ve Vietnamu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
11. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situaci ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
12. Krajský soud dále připomíná, že v projednávané věci přezkoumává pouze to, zda byly naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany pro jeho nepřipustnost ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřezkoumává tedy, zda žalobcem uváděné skutečnosti jsou tzv. azylově relevantní.
13. V řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí žalovaný podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zkoumat, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění relevantní pro udělení azylu, které nemohl uplatnit v předchozím řízení (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96). Platí přitom, že *„pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu, a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“*, a dále *„institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65).
14. Ve shora citovaném rozsudku rozšířeného senátu dále dospěl uvedený soud k závěru, že *„odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“* (shodně argumentoval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 12. 2013, č. j. 3 Azs 21/2013 - 118).
15. Námitky žalobce směřují především do skutečnosti, že žalobce je náboženského vyznání, když vyznává Falun Gong, který je ve Vietnamu potlačován. Tuto skutečnost však žalobce poprvé uvedl až v žalobě proti přezkoumávanému rozhodnutí; žalovaný se tudíž uvedenou okolností vůbec nemohl zabývat. Nutno přitom zdůraznit, že v průběhu obou řízení o udělení mezinárodní ochrany vždy shodně uváděl, že nemá náboženské vyznání. Nyní tvrzená skutečnost tak působí značně nevěrohodně. Jelikož tuto skutečnost žalobce neuvedl

již v přezkoumávaném řízení, nebude se jí krajský soud s ohledem na shora citovanou judikaturu zabývat.

16. Krajský soud dále zdůrazňuje, že žalobce v průběhu řízení o opakované žádosti sám neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nadto nemohl uvést v předchozím řízení bez své viny. Novou skutečností by tedy mohla být pouze změna v bezpečnostní situaci v době od původní žádosti žalobce. Ve vztahu hodnocení bezpečnostní situace správním orgánem Nejvyšší správní soud vymezil ve svém rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 - 38, že „v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.“ Žalovaný požadované hodnocení provedl s odkazem na relevantní podklady, přičemž s tímto hodnocením se krajský soud ztotožňuje a považuje je za dostatečné pro rozhodnutí ve věci.
17. Za situace, kdy žalobce uvedl toliko okolnosti, které mohl uvést již ve své první žádosti, lze podle krajského soudu uzavřít, že je správný závěr žalovaného, že v mezidobě nedošlo k takové změně bezpečnostních poměrů ve Vietnamu, které by odůvodňovaly meritorní posouzení žádosti žalobce. Žalovaný tedy správně shledal opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako nepřípustnou.
18. Pokud se jedná o námitku týkající se zásahu do rodinného života žalobce, přisvědčuje krajský soud tvrzení žalovaného ve vyjádření v žalobě a odkaz na relevantní judikaturu správních soudů. Rodinné poměry žadatele o mezinárodní ochranu (mimo zcela výjimečné případy) zpravidla nepostačují pro udělení (doplňkové) ochrany. Skutečnost, že žalobce žije v České republice řadu let a má zde družku a nezletilé dítě, nemůže být považována za vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu (bližší viz rozsudek NSS ze dne 11. 11. 2020, č. j. 6 Azs 240/2020-34).

Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. března 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce